

รายงานผลการดำเนินงาน โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
โครงการอนุรักษ์พระมหาธาตุในจังหวัดอุบลราชธานี :
ต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิง

หัวหน้าโครงการ
นางพรพิมล ศรีภักตร์
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้ร่วมโครงการ
นายสุ่น อมฤตสุทธิ์
นายรักเกียรติ แสนประเสริฐ

ได้รับจัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจาก
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินงานโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมครั้งนี้ได้รับการจัดสรรงบประมาณจาก
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีงบประมาณ 2548 ทั้งนี้คณบุคลากรดำเนินงานโครงการฯ ได้ร่วมขอขอบคุณ
นางสาวดวงจันทร์ เกษบุตร และนางสาวมะติวรรณ ชูรุกา นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาศตวรรษ
ก่อนยุคครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ช่วยเหลือในการจัดนิทรรศการและรวบรวมข้อมูล
ภาคสนาม

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	๗
สารบัญ	๘
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๔
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๑
ถ้อย俗ไครองการ	๑
กลุ่มเป้าหมาย	๒
แผนการปฏิบัติงาน	๒
กำหนดการจัดนิทรรศการ	๒
ผลการดำเนินโครงการ	๒
สรุปผลการดำเนินโครงการฯ	๑๔
บรรณานุกรม	๑๕
ภาคผนวก	๑๖

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ลักษณะของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงชนิดต่างๆ ที่พบในจังหวัดอุบลราชธานี	9
ตารางที่ 2 จำนวนราก และความยาวรากในถิ่นปักชำหม้อข้าวหม้อแกงลิง	10
ตารางที่ 3 การเกิดใบใหม่ และการแตกตາข้างจากชิ้นส่วนยอดหม้อข้าวหม้อแกงลิง	11
ตารางที่ 4 สถานภาพทั่วไปของผู้เข้ามานิทรรศการต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิง	13
ตารางที่ 5 การประเมินผลการขัดนิทรรศการต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิง	13

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ลักษณะทั่วไปของดินหนื้นอ้าวหม้อแกงลิง	3
ภาพที่ 2 ลักษณะของกระเบาะดินหนื้นอ้าวหม้อแกงลิง	3
ภาพที่ 3 ส่วนประกอบของกระเบาะดินหนื้นอ้าวหม้อแกงลิง	3
ภาพที่ 4 ลักษณะต่อมสร้างน้ำหวาน	5
ภาพที่ 5 ลักษณะต่อมสร้างน้ำย่อย	5
ภาพที่ 6 ลักษณะช่องดอกเพศผู้ของดินหนื้นอ้าวหม้อแกงลิง	6
ภาพที่ 7 ลักษณะช่องดอกเพศเมียของดินหนื้นอ้าวหม้อแกงลิง	6
ภาพที่ 8 ลักษณะเม็ดของดินหนื้นอ้าวหม้อแกงลิง	7
ภาพที่ 9 ลักษณะเยื่อบริโภของดินหนื้นอ้าวหม้อแกงลิง	7

หลักการและเหตุผล

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายด้านทรัพยากรชีวภาพ โดยเห็นได้จากการที่มีพื้นที่อุทกานแห่งชาติถึง 3 แห่ง ได้แก่ อุทกานแห่งชาติแก่งตะนະ อุทกานแห่งชาติพานแม่น และอุทกานแห่งชาติกุจลงนาอย นอกจากนี้ยังพบว่ามีพรรณไม้หลากหลายชนิดที่มีจำนวนลดน้อยลงทุกที่ เนื่องจากภาระน้ำกรุกทำลายป่า คุณภาพทรัพยากรชีวภาพ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้เลือกเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์พรรณไม้ท้องถิ่น จึงได้จัดทำโครงการอนุรักษ์พรรณไม้หายากในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2543 โดยทำการรวบรวมพันธุ์กุหลาบไม้และพรรณไม้ในวงศ์ขิงขาวไว้ที่เรือนแพฯ สำหรับใช้ในการศึกษาวิจัยและการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังได้จัดกิจกรรมเผยแพร่ให้นักศึกษา และนักเรียน ให้ทราบถึงความสำคัญและประโยชน์ของพรรณไม้เหล่านี้ เพื่อช่วยกันอนุรักษ์ให้อยู่สู่แผ่นดินไทยต่อไป

พรรณไม้ที่พบว่าหายากและมีจำนวนน้อยลงทุกที่นี้ จึงเป็นภาระต่อภูมิภาคที่ต้องหาการเก็บดันออกจากป่าไปขายไม่มี การปลูกเพิ่มเติม ได้แก่ ต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิง (Nepenthes) ต้นไม้ชนิดนี้มีกระเบาะที่ตักແลงไว้ มีความสำคัญในระบบนิเวศน์ และเป็นที่นิยมในวงการศึกษา เพราะมีรูปร่างของกระเบาะแบลกตา ในจังหวัดอุบลราชธานี พนักงานที่มาสำรวจพบว่า มีหม้อข้าวหม้อแกงลิง ที่มีลักษณะกระเบาะแตกต่างกันอยู่ 3 ชนิด ดังนั้น จึงควรที่จะทำการอนุรักษ์โดยการศึกษาการขยายพันธุ์ การเจริญเติบโตแล้วทำการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพรรณไม้นี้ให้นักศึกษา นักเรียน และผู้สนใจได้ทราบเพื่อจะได้มีความภาคภูมิใจในทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นและช่วยกันอนุรักษ์ไว้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. รวบรวมพันธุ์หม้อข้าวหม้อแกงลิงสายพันธุ์ต่างๆ โดยชี้จากแหล่งขยายพันธุ์ไม่เพื่อนำมาปลูกที่เรือนแพฯ คุณภาพทรัพยากรชีวภาพ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
2. ศึกษาการเจริญเติบโต การขยายพันธุ์
3. จัดนิทรรศการเผยแพร่ให้แก่ นักศึกษา นักเรียน และผู้สนใจในงานสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์

ลักษณะโครงการ : เป็นโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ลักษณะการสำรวจศึกษาและวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูล และลักษณะการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการในงานสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์

กู้ภัยปีกามาย

นักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่เข้ามาร่วมการในงานสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์

แผนการปฏิบัติการ

เดือน/ปี	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ
ตุลาคม-ธันวาคม 2547	- รวบรวมข้อมูลงานวิจัยการเริ่มต้น トイและการขยายพันธุ์ดิน หน้อข้าวหม้อแกงลิง
มกราคม-มีนาคม 2548	- รวบรวมสาขพันธุ์ดินหน้อข้าวหม้อแกงลิง
เมษายน-กรกฎาคม 2548	- ศึกษาการเริ่มต้น トイและวิธีการขยายพันธุ์
สิงหาคม 2548	- รวบรวมข้อมูลขั้นต่ำไปสู่เครื่องเพื่อเพาะพันธุ์และจัดนิทรรศการ
กันยายน 2548	- เผยแพร่รายงาน

กำหนดการจัดนิทรรศการ

จัดนิทรรศการด้านหน้อข้าวหม้อแกงลิงในงานสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์ วันที่ 18, 19 สิงหาคม 2548 ที่คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผลการดำเนินโครงการฯ

1. การศึกษาสำรวจนิดหน้อข้าวหม้อแกงลิงในจังหวัดอุบลราชธานี และการขยายพันธุ์

1.1 การศึกษาสำรวจนิดหน้อข้าวหม้อแกงลิง

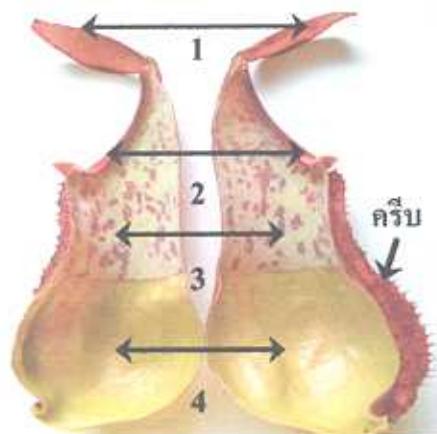
ผลการสำรวจนิดหน้อข้าวหม้อแกงลิงในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่ามีนิดหน้อข้าวหม้อแกงลิงอยู่ 3 ชนิด ซึ่งมีความแตกต่างกันที่ขนาดรูปร่างและสีของกระเบาะ โดยชนิดแรกเป็นดันหน้อข้าวหม้อแกงลิงที่มีกระเบาะรูปทรงกระบอกสีเขียว ชนิดที่สองมีกระเบาะรูปทรงรูปหัวเต่าสีแดง และชนิดที่สามมีกระเบาะรูปทรงกรวยสีเขียว (ภาพที่ 1 และ 2) นอกจากกระเบาะจะมีรูปร่างแตกต่างกันแล้วซึ่งพบว่า หน้อข้าวหม้อแกงลิงกระเบาะรูปทรงกระบอกสีเขียวมีใบที่มีรูปร่างแตกต่างกันไป โดยมีใบเป็นรูปโล่งและมีขนาดสั้นกว่าชนิดอื่นๆ (ภาพที่ 1) ทั้งนี้พบว่าหน้อข้าวหม้อแกงลิงทั้งสามชนิดนี้ลักษณะทั่วไปคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นไม้พุ่มหรือเตาเลือดตามพื้นดิน หรือเกาะต่อกับกันไม้ใหญ่ ในเป็นใบเดี่ยวเรียงสลับ มีก้านที่แผ่นยาออกเป็นคริบหุ่มคำดัน เส้นกลางใบส่วนปลายมีการเจริญยืดยาวออก พัฒนาเป็นกระเบาะสำหรับดักแมลง มีรูปร่าง และ สีสันแตกต่างกันไปตามชนิด ซึ่งออกแบบกระจะมีก้านข้าว

ภาพที่ 1 ลักษณะทั่วไปของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงกระเพาะทรงกรวยสีเขียว(ก) กระเพาะทรงน้ำเดือดสีแดง(ข) และกระเพาะทรงกรวยสีเขียว(ค)

ภาพที่ 2 ลักษณะของกระเพาะต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงที่พับในจังหวัดอุบลราชธานี กระเพาะทรงกรวยสีเขียว(ก) กระเพาะทรงน้ำเดือดสีแดง(ข) และกระเพาะทรงกรวยสีเขียว(ค)

ภาพที่ 3 ส่วนประกอบของกระเพาะต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงกระเพาะทรงน้ำเดือดสีแดง
(1) ฝ่ากระเพาะ (2) ขอบปาก (3) กระเพาะส่วนบน และ (4) กระเพาะส่วนล่าง

คอกย่องมีขนาดเล็ก เป็นคอกไม้สันบูรณ์เพศ และมีต่อมสำหรับสร้างน้ำหวาน ผลัดเป็นผลแบบแห้ง ซึ่งภายในมีเม็ดขามาดเล็กอยู่เป็นจำนวนมากมาก

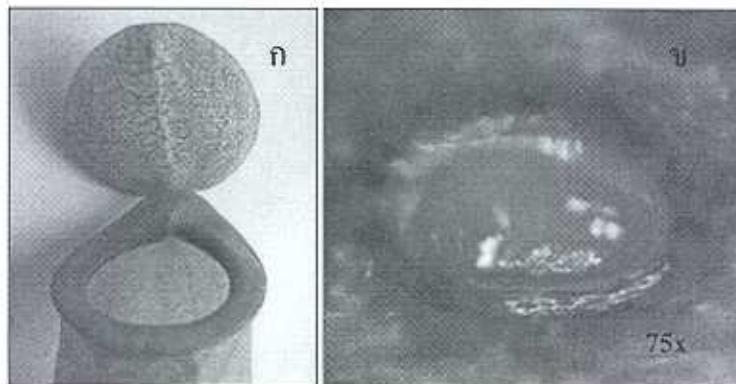
โดยเหตุที่ลักษณะทั่วไปของหม้อข้าวหม้อแกงลิงทั้งสามชนิดนี้คล้ายคลึงกัน จึงได้ใช้ชื่อนิดที่มีกระปาะรูปทรงกระบอกสีเขียว เป็นตัวแทนในการแสดงลักษณะทางสัณฐานวิทยา นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเรียนรู้เพิ่มลักษณะต่างๆ ของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงทั้งสามชนิดนี้ไว้ด้วย

1.1.1 ลักษณะสัณฐานวิทยาของหม้อข้าวหม้อแกงลิง

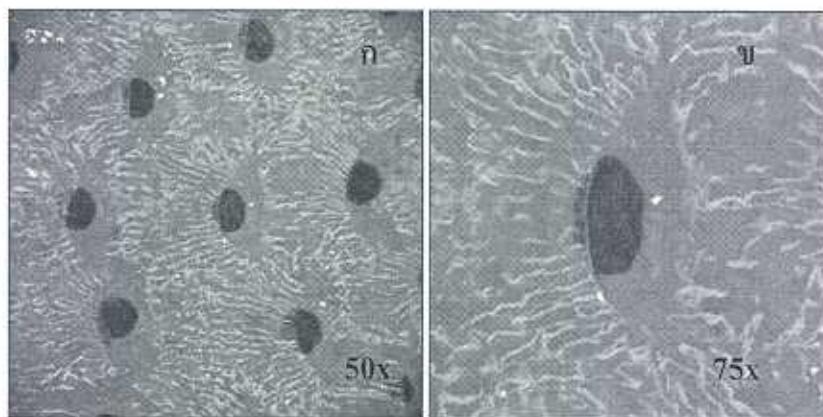
การศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาทำโดยการวัดขนาด และถ่ายภาพจากด้านที่จริงในธรรมชาติ บริเวณน้ำตกศรีอยุธยา อุทกานแห่งชาติพานแม่น ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะเด่นที่แตกต่างกันในหม้อข้าวหม้อแกงลิงทั้งสามชนิดนี้ นอกจากรูปร่างและสีของกระปาะดักแมลงแล้ว ยังมีรูปร่างของใบโอลิขนิดแรกที่มีกระปาะรูปทรงกระบอกสีเขียว มีใบเป็นรูปโล่ห์หรือรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งมีขนาด สั้นกว่าใบของอีกสองชนิด ส่วนในชนิดกระปาะทรงน้ำเต้าสีแดงและกระปาะรูปทรงกรวยสีเขียว มีใบเป็นรูปแฉกขวางขอบบน ขนาดใบขาวกว่าชนิดกระปาะรูปทรงกระบอกสีเขียว

1) กระปาะ

กระปาะเกิดจากการพัฒนาของเส้นกลางใบที่ขึ้นขาว และพองออกเป็นกระปาะ สำหรับดักแมลง ส่วนประกอบค่างๆ ของกระปาะแสดงในภาพที่ 3 ได้แก่ ตัวกระปาะและฝา ที่บริเวณฝากระปาะด้านในมีต่อมสร้างน้ำหวานสำหรับล่อแมลงอยู่ (ภาพที่ 4) นอกจากนี้ตัวกระปาะมีสันครึ่ง 2 สัน ซึ่งอาจเป็นเส้นหรือเป็นสันแพงที่มีขัน และมีขอบกระปาะที่อาจเป็นขอบเรียบ หรือเป็นขอบหยักเป็นคลื่นคั่งในชนิดกระปาะรูปทรงกรวยสีเขียว เมื่อนำกระปาะที่จริงคืนที่มาผ่าตามยาว และส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์สเตอริโอ พบร่วมกับกระปาะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน แยกกันอย่างชัดเจน คือ กระปาะส่วนบน และกระปาะส่วนล่างที่บริเวณผิวด้านในกระปาะส่วนบนมีลักษณะคลื่น และมีเส้นขาว นวลดคล้ายกับใบกล้วย ในขณะที่บริเวณผิวกระปาะส่วนล่างหนาต่อมสร้างน้ำขึ้นจำนวนมากกระชาบ ทั่วทั้งกระปาะ (ภาพที่ 5) และพบเศษชากของสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก เช่น นด แมลงมุน และยุง อยู่ในบริเวณกระปาะส่วนล่างด้วย นอกจากนี้ยังพบของเหลวจำนวนมากหนึ่งที่บริเวณกระปาะส่วนล่าง

ภาพที่ 4 ต่อมสร้างน้ำหวานพบริเวณฝ่ากระเพาะด้านใน (ก) และภาพขยายของต่อมน้ำหวาน (ข)

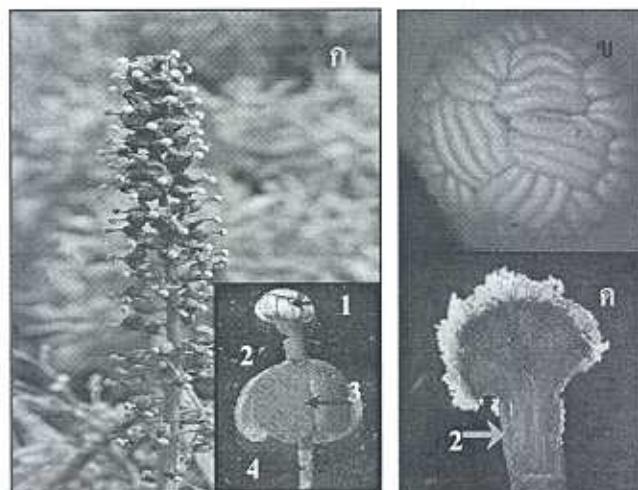

ภาพที่ 5 ต่อมสร้างน้ำปัสสาวะที่บริเวณกระเพาะส่วนล่าง (ก) และภาพขยายต่อมสร้างน้ำปัสสาวะ (ข)

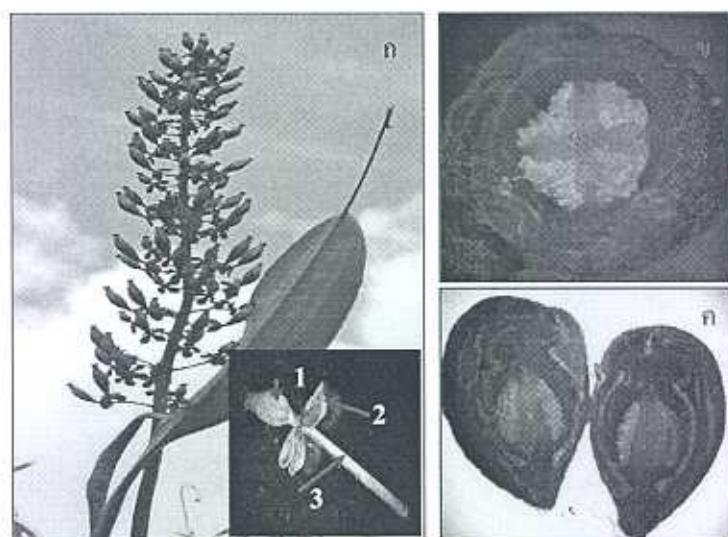
2) ช่องดอกและคอก

ตันหม้อข้าวหม้อแกงถึงจัดเป็นพืชที่มีคอกไม่สมบูรณ์เพศ โดยตันหม้อข้าวหม้อแกงถึงเพศผู้ และเพศเมียแยกกันอยู่คนละตัน ออกดอกเป็นช่อ จัดเป็นช่องดอกแบบกระจะ (raceme) คือ มีคอกย่อยที่เกิดบนก้านช่องดอก คอกย่อยที่อยู่ด้านล่างจะแก้และนานก่อนคอกอื่นๆ ที่อยู่ดัดขึ้นไปด้านบน คอกของตันหม้อข้าวหม้อแกงถึงเพศผู้จะมีช่องดอกลักษณะเป็นช่องยาว มีคอกย่อยขนาดเล็กเรียงสลับบนก้านช่องดอก ซึ่งก้านช่องดอก ก้านดอก และกลีบเลี้ยงมีสีม่วงแดง 4 กลีบ ซึ่งแต่ละกลีบจะมีต่อมสร้างน้ำหวานอยู่ น้ำสารตัวผู้ 10 – 14 อัน อยู่บนก้านชูกเอกสารที่หลอมรวมกันอยู่เหนือนอกกลีบ น้ำอันละอองเอกสารจำนวน 4 พู ภายในมีละอองเอกสารสีเหลืองอยู่จำนวนมาก จำนวนของคอกย่อยต่อหนึ่งช่อคอก粒า 85 – 130 คอก (ภาพที่ 6) ส่วนคอกเพศเมียมีช่องดอกยาว คอกย่อยมีสีเขียว และมีก้าน ซึ่งจำนวนคอกย่อยต่อช่อของคอกเพศเมียมีน้อยกว่าเพศผู้ คือ มีประมาณ 25 – 80 คอก (ภาพที่ 7) คอกย่อยจะมีกลีบเลี้ยงสีเขียวจำนวน 4 กลีบ และพบต่อมสร้างน้ำหวานจำนวนมาก เสาร์ตัวเมียมีสีเขียว ซึ่ง

ไม่มีก้านชูกกระ แต่จะเชื่อมต่อ กับส่วนของรังไว้ กายในรังไว้แบ่งออกเป็น 4 ช่อง แต่ละช่องมีผนังกันขัดเงน ซึ่งภายในนี้ไว้จำนานวนมาก เมื่อไข่ได้รับการพัฒนาเป็นเม็ดคือ

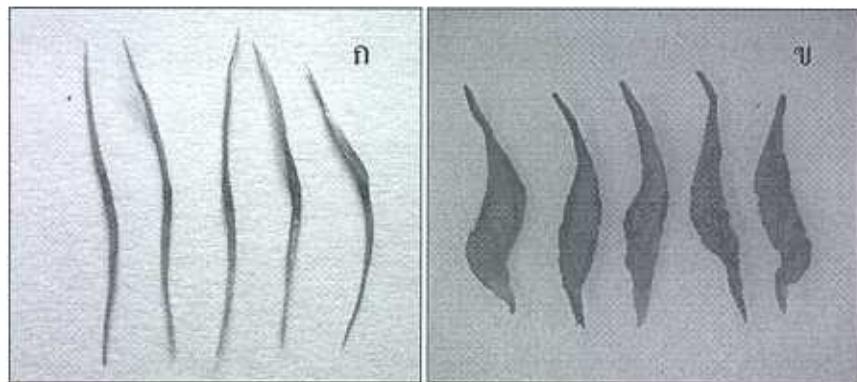
ภาพที่ 6 สักษณะช่อดอกเพศผู้ และดอกย่อยเพศผู้ (ก) อันดัดของเกสร (ข) และภาพตัดตามข้าวดอกตัวผู้ (ค) ของต้นหม้อข้าวหม้อแ甘ถิงกระเบาะทรงกระบอกสีเขียว (1= อับเรณุ, 2= ก้านชูอับเรณุ, 3= กลีบเลี้ยง และ 4= ก้านดอก)

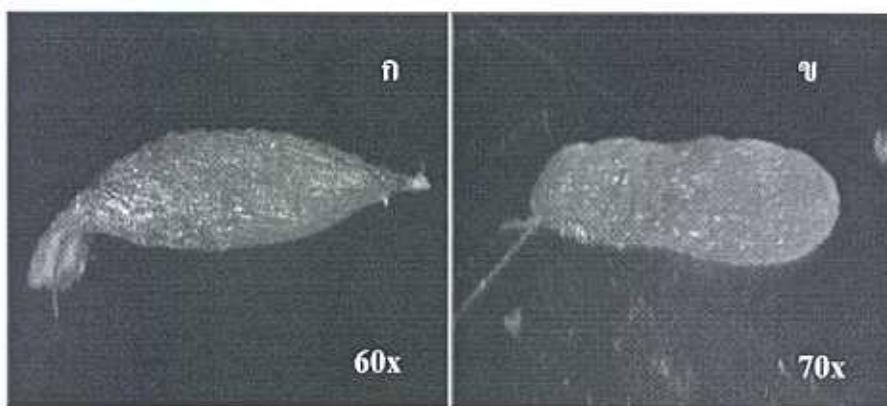
ภาพที่ 7 สักษณะช่อดอกเพศเมีย และดอกย่อยเพศเมีย (ก) ภาพตัดตามข้าวของดอกตัวเมีย(ข) และภาพตัดตามข้าวดอกตัวเมีย(ค) ของต้นหม้อข้าวหม้อแ甘ถิงกระเบาะทรงกระบอกสีเขียว (1= รังไว้, 2= กลีบดอก และ 3= ก้านดอก)

3) ฝักและเมล็ด

เมื่อไหร่บันการพัฒนาเป็นเมล็ด ซึ่งเมล็ดของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงจะอยู่ในฝักซึ่งเจริญมาจากรังไข่ ฝักมีรูปร่างขาวเรียบ มีสีเขียวหรือสีน้ำตาลเมื่อแก่ เมื่อแก่ฝักจะแตกออกตามขวางเป็นสี่พู แต่ละพูมีเมล็ดขนาดเล็กจำนวนมาก และเมล็ดที่อยู่ภายในจะถูกแพร่กระจายไปยังที่ต่างๆ ได้โดยคลื่น เนื่องจากมีข้าวคัลเลกและมีน้ำหนักเบา เมล็ดของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงมีรูปร่างเรียบ แบล็อกเมล็ดมีสีเหลืองถึงสีน้ำตาล (ภาพที่ 8) เมื่อลอกเปลือกหุ้มเมล็ดพบเยื่อบริโภที่มีสีขาวๆ ทุนอยู่ภายในได้เช่นหุ้ม (ภาพที่ 9)

ภาพที่ 8 ลักษณะเมล็ดของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงกระเพาะทรงกระบอกสีเขียว (ก)
และกระเพาะทรงน้ำเต้าสีแดง(ข)

ภาพที่ 9 ลักษณะเยื่อบริโภ(ก) และเยื่อบริโภที่ลอกเปลือกหุ้มออกแล้ว(ข) ของเมล็ด
หม้อข้าวหม้อแกงลิงกระเพาะทรงกระบอกสีเขียว

1.1.2 การเปรียบเทียบลักษณะต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงชนิดต่างๆ

การศึกษาลักษณะต่างๆ ของต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงทั้งสามชนิด ที่พบในบริเวณน้ำตกสรือบ สวรรค์ อุทยานแห่งชาติพาเด็น อําเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวัดขนาดและถ่ายภาพ จากต้นที่จรัญเดินที่จำนวนทั้งหมด 20 ต้น แล้วหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังสรุปไว้ในตารางที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ชนิดกระปาทรงกระบอกสีเขียวมีขนาดความกว้างในมากกว่าและมีความยาวในน้อยกว่าอีกสองชนิดที่มีใบรูปไข่บนหนาน ซึ่งมีความยาวในมากกว่าเกือนสองเท่า นอกจากนี้กระปาทรองกระบอกสีเขียวยังมีกระปาทรองขนาดเด็กกว่าอีกสองชนิดอยู่เกือบสองเท่า แต่ชนิดกระปาทรงกระบอกสีเขียวมีเม็ดที่มีความยาวมากถึง 1.84 มิลลิเมตร เมื่อจากมีเปลือกหุ้มเม็ดบางและ hairyออกไปทั้งสองด้านช่วยให้ปลูกไปตามลงได้ง่าย

ในส่วนของดอกพบว่า ขนาดของดอกตัวผู้และดอกตัวเมียไม่ขนาดเดียวกันทั้งสามชนิด และพบว่าจำนวนดอกตัวผู้ต่อช่อมีมากกว่าดอกตัวเมีย นอกจากนี้ขั้งพบว่าในสภาพธรรมชาติมีการติดฝักเป็นจำนวนมากมาก

ตารางที่ 1 สักษณะของดัชนีมือข้าวหม้อแกงลิงชนิดต่างๆ ที่พบในจังหวัดอุบลราชธานี

ลักษณะที่วัด	ชนิด		
	กระเพาะ	กระเพาะ	กระเพาะ
	ทรงกระบอกสีเขียว	ทรงกรวยสีเขียว	ทรงน้ำเต้าสีแดง
1. ความถุงดืน(ซม.)	110.50±14.80	143.00±30.59	162.83±41.99
2. จำนวนใบต่อดัน	21.83±2.23	28.17±7.63	32.50±10.93
3. ขนาดใบ			
ความกว้าง(ซม.)	6.72±1.22	4.17±0.67	4.07±0.51
ความยาว(ซม.)	23.46±4.31	55.68±7.29	48.13±6.48
4. กระเพาะ			
ความกว้าง(ซม.)	2.21±0.72	5.12±0.93	4.77±0.65
ความยาว(ซม.)	12.47±3.24	25.50±4.79	20.64±2.06
5. ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง(ซม.)			
ดอกตัวผู้	1.25±0.56	1.38±0.72	1.35±0.62
ดอกตัวเมีย	1.28±0.34	-	1.32±0.45
6. จำนวนดอกต่อช่ำ			
ดอกตัวผู้	85 – 130	85 – 160	105 – 150
ดอกตัวเมีย	25 – 80	45 – 125	50 – 120
7. ความยาวฝัก(ซม.)	2.24±0.51	1.94±0.21	1.90±0.27
8. ความยาวเมล็ด(ซม.)	1.84±0.2	0.58±0.08	0.59±0.04

หมายเหตุ : ค่าที่แสดงเป็นค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จำนวนดันที่วัดทั้งหมด 20 ดัน)

1.2 การศึกษาการขยายพันธุ์หม้อข้าวหม้อแกงลิง

การศึกษานี้ใช้หม้อข้าวหม้อแกงลิงชนิดกระเพาะทรงกระบอกสีเขียวเนื่องจากสามารถหาดันแม่พันธุ์มาปะคลูกได้โดยจัดซื้อจากตลาดชื่อเมือง อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานี โดยแบ่งออกเป็น 2 ทดลอง การทดลองแรกเป็นการศึกษาการขยายพันธุ์โดยการปักชำล้านที่มีอายุต่างกัน คือล้านกึ่ง อ่อนกึ่งแก่และล้านแก่พบว่า ทั้ง 2 กรณีจะเกิดล้านได้ 10% กิ่งปักชำเริ่มเกิดรากหลังจากปักชำเป็นเวลา 3 สัปดาห์ และหลังจากปักชำนาน 12 สัปดาห์ พนว่า ล้านกึ่งอ่อนกึ่งแก่ให้จำนวนรากไม่

แตกต่างจากค่าด้านแก่ แต่ให้ความขาวรากมากกว่าอ่อนกว่ามีน้ำสำลักญ นอกจากนี้จำนวนใบใหม่ และความสูงของต้น ไม่มีความแตกต่างกัน (ตารางที่ 2) การทดลองที่สอง เป็นการศึกษาการขยายพันธุ์โดยการเพาะเมล็ดในสภาพปลูกเชื้อเดือนนำขอดอ่อนจากต้นอายุ 2 ½ เดือน มาซักนำไปเพิ่มจำนวนยอด โดยเพาะเลี้ยงปลายยอดบนอาหารสูตร Murashige and Skoog (MS) ที่มี thidiazuron (TDZ) 5 ระดับ คือ 0, 0.1, 0.25, 0.50 และ 1.0 มก/ล เป็นเวลา 6 สัปดาห์ พบว่าจำนวนตาเหลือท่อชั้นส่วนมีค่าเป็น 0.13, 2.67, 6.13, 4.33 และ 1.87 ต่อ ตามลำดับ ของความเข้มข้นจากน้อยไปมาก โดย TDZ 0.25 มก/ล ให้จำนวนตาสูงที่สุด นอกจากนี้การเพิ่มความเข้มข้นของ TDZ มีผลให้จำนวนใบใหม่ลดลง โดย TDZ 0.1 มก/ล มีจำนวนใบใหม่แตกต่างจากที่ 0 มก/ล แต่มีจำนวนใบมากกว่าที่ 0.25, 0.5 และ 1.0 มก/ล. อ่อนกว่ามีน้ำสำลักญ (ตารางที่ 3) คาดว่าได้เหตุการณ์เมื่อย้ายไปเลี้ยงในอาหารสูตร MS ที่มีปริมาณสารอนินทรีย์เพียงครึ่งหนึ่งของสูตร ($\frac{1}{2}$ MS) เป็นเวลา 8 สัปดาห์ จะเจริญเป็นยอดที่สามารถเกิดรากได้โดยไม่มีชอร์รในน หลังจากนั้นอีก 8 สัปดาห์ ก็สามารถข้ออกปลูกนอกหลอดแก้วได้

ตารางที่ 2 จำนวนราก และความขาวรากในกิ่งปักชำมือข้าวหม้อเงงลิงที่มีอายุต่างกัน โดยปักชำเป็นเวลา 12 สัปดาห์

อายุกิ่งปักชำ	ความสูง (ซม.)	จำนวนใบ	จำนวนราก	ความขาวราก (ซม.)
กิ่งกิ่งอ่อนกิ่งแก่	17.60	12.27	12.33	6.7a ^b
กิ่งแก่	18.27	11.53	11.40	5.79b
LSD _{≤0.05}	ns	ns	ns	0.78

^b ตัวเลขที่ความหลังด้วยอักษรที่เหมือนกันในส่วนกิ่งกิ่งอ่อนกันมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$ โดย LSD

ns = not significant at $p \leq 0.05$

ตารางที่ 3 การเกิดใบใหม่ และการแตกตัวของช้าจากชิ้นส่วนยอดหน่อข้าวหน้อแกงลิง ที่เลี้ยงในอาหารรุ่นสูตร MS ซึ่งมี TDZ ความเข้มข้นต่างๆ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ แล้วนำขึ้นไปเลี้ยงในอาหารรุ่นสูตร ½ MS ที่ปลด TDZ เป็นเวลาอีก 2 สัปดาห์

TDZ (มก/ล.)	จำนวนใบใหม่	จำนวนตา
0.00	3.80 a ^b	0.13 d ^b
0.10	3.33a	2.67c
0.25	1.47b	6.13a
0.50	1.20b	4.33b
1.00	1.13b	1.87c
LSD _{≤0.05}	0.67	1.47

" ตัวเลขที่ตามหลังตัวข้ออักษรที่เหมือนกันในส่วนภาระเดียวกันมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$ โดย LSD

จากผลการศึกษาสามารถสรุปวิธีการขยายพันธุ์หน่อข้าวหน้อแกงลิงได้ดังนี้

1. การขยายพันธุ์โดยบวบปักชำกิ่ง

การขยายพันธุ์ด้วยหน่อข้าวหน้อแกงลิงโดยการปักชำกิ่งสามารถใช้กิ่งได้ทั้ง 2 ประเภท คือ กิ่งก้างกิ่งอ่อนและกิ่งแก่ โดยตัดกิ่งหรือลำต้นให้ยาว 4 ซม. ที่มีข้อ 2 ข้อ ปักชำในกระเบื้องหนอกเป็นเวลา 6 สัปดาห์ แล้วข้ายลงปลูกในวัสดุปูฐกที่เติมปุ๋ยออก เลี้ยงไว้ในโรงเรือนพรางแสงในสภาพความชื้นเหมาะสม เป็นเวลาอีก 6 สัปดาห์ จะได้ต้นหน่อข้าวหน้อแกงลิงที่มีความสูงประมาณ 17-18 ซม. และมีใบ 11-12 ใบ

2. การขยายพันธุ์โดยการเพาะเมล็ดในสภาพปลอดเชื้อ

นำต้นอ่อนอายุ 2 ½ เดือน ที่ได้จากการเพาะเมล็ดในสภาพปลอดเชื้อมาตัดเอาเฉพาะส่วนยอดโดยไห้มีข้อ 3 ข้อ แล้วนำไปเลี้ยงในอาหารรุ่นสูตร MS (1962) ที่เติม TDZ 0.25 มก/ล เป็นเวลา 4 สัปดาห์ แล้วข้ายชื้นส่วนนำไปเลี้ยงในอาหารรุ่นสูตร ½ MS เพื่อเพิ่มจำนวนตา และให้มีการเจริญของยอด เมื่อครบ 4 สัปดาห์ ทำการตัดแบ่งแล้วข้อมูลของอาหารเดิม และเลี้ยงต่อไปอีก 4 สัปดาห์ ยอดอ่อนสามารถเกิดรากได้ หลังจากนั้นอีก 8 สัปดาห์ ก็สามารถข้ายลงปลูกนอกหลอดแก้วได้

2. การจัดนิทรรศการต้นเหมือนข้าวหม้อแกงลิง ในงานสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์ วันที่ 18, 19 สิงหาคม 2548 ที่คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2.1 จำนวนผู้เข้าชมนิทรรศการทั้งสิ้นมีมากกว่า 1,200 คน โดยดูจากจำนวนแบบสอบถามที่แจกให้ผู้เข้าชม ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งหมด 1,200 ชุด และได้รับการตอบกลับเป็นจำนวน 1,063 ชุด หรือจากผู้เข้าชมนิทรรศการ 1,063 คน โดยผู้เข้าชมนิทรรศการสนใจและได้รับความรู้เรื่องต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงเป็นอย่างดีน่าพึงพอใจยิ่ง (ตารางที่ 4)

2.2 ในจำนวนผู้เข้าชมที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 36.8 เพศหญิง ร้อยละ 58.5 และไม่ได้ตอบร้อยละ 4.7 และพบว่าผู้เข้าชมนิทรรศการส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 71.4 เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ เป็นต้น นอกจากนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 23.5 และเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ร้อยละ 0.4 และไม่ได้ระบุ ร้อยละ 4.7

2.3 ผู้เข้าชมนิทรรศการส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 91 ของจำนวนทั้งหมด ไม่เคยเห็นต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิง และได้รับความรู้จากนิทรรศการนี้โดยสามารถบอกชื่อส่วนประกอบต่างๆ ของกระเพาะหม้อข้าวหม้อแกงลิงได้ถูกต้องถึงร้อยละ 99.4 ของผู้เข้าชมทั้งหมด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการจัดนิทรรศการที่มีตัวอย่างจริงให้ดูช่วยในการเรียนรู้ของผู้เข้าชมได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เข้าชมได้เรียนรู้ต้นหม้อข้าวหม้อแกงลิงซึ่งเป็นพืชหายากชนิดหนึ่ง (ตารางที่ 5)

2.4 ผู้เข้าชมนิทรรศการประเมินความน่าสนใจของนิทรรศการในระดับสูงปานกลางและต่ำคิดเป็นร้อยละ 80.1 19.3 และ 0.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

2.5 ผู้เข้าชมนิทรรศการประเมินการให้ความรู้ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ คิดเป็นร้อยละ 80.3 19.3 และ 0.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 4 สถานภาพทั่วไปของผู้เข้าชุมชนิทรรศการด้านหนึ่งมือข้าวหนื้นแกรงลิง

สถานภาพ	ร้อยละ ¹⁾
1. เพศ	
ชาย	36.8
หญิง	58.5
ไม่ได้ตอบ	4.7
2. ระดับการศึกษา (กำลังศึกษาอยู่)	
ประถมศึกษา	71.4
มัธยมศึกษา	23.5
ปริญญาตรี	0.4
ไม่ได้ตอบ	4.7

¹⁾ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 1,063 คน

ตารางที่ 5 การประเมินผลการจัดนิทรรศการด้านหนึ่งมือข้าวหนื้นแกรงลิง

ค่าอ่าน	ค่าตอบ (ร้อยละ)
1. เกษหบหุ่นด้านหนึ่งมือข้าวหนื้นแกรงลิงบ้างหรือไม่	ไม่เคย (91.0) เคย (9.0)
2. นิทรรศการให้ความรู้ในระดับใด	มาก (80.3) ปานกลาง (19.3) น้อย (0.4)
3. นิทรรศการนี้มีความน่าสนใจในระดับใด	มาก (80.1) ปานกลาง (19.3) น้อย (0.6)
4. ให้บอกร้อยละส่วนประกอบของกระเบาะ	ตอบถูกหมด (99.4) ตอบผิด (0.6)
หนึ่งมือข้าวหนื้นแกรงลิงมาให้ครบห้าร้อยย่าง	
5. ให้เลือกตอบเหตุผลที่ทำให้แมลงคอกลงไปใน	ตอบถูก (62.0) ตอบไม่ถูก (30.0) ไม่ตอบ (8.0)
กระเบาะ	

3. สรุปค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการฯ (แยกตามหมวดค่าใช้จ่าย)

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร 45,500.- บาท

3.2 ค่าตอบแทน 3,000.- บาท

3.3 ค่าใช้สอย 30,584.- บาท

3.4 ค่าวัสดุ 11,916.- บาท

รวมงบประมาณที่ใช้จริง 45,500.- บาท

สรุปผลการดำเนินงานโครงการฯ

โครงการฯ ได้สำรวจขั้นดูของหน้าอ้าวหน้าแกงลิงในอุทยานแห่งชาติพานแม่น จังหวัดอุบลราชธานี พนว่ามีถึง 3 ชนิด ซึ่งจำแนกออกได้ตามลักษณะของกระเพาะคือ 1) กระเพาะทรงกระบอกสีเขียว 2) กระเพาะทรงน้ำเต้าสีแดง และ 3) กระเพาะทรงกรวยสีเขียว และได้ศึกษาลักษณะทั่วไปของหน้าอ้าวหน้าแกงลิงทั้งสามชนิดนี้ นอกจากนี้ได้ทำการปลูกและขยายพันธุ์หน้าอ้าวหน้าแกงลิงชนิดกระเพาะทรงกระบอกสีเขียว โดยได้ศึกษาการขยายพันธุ์วิธีเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ได้เป็นผลสำเร็จ

การจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เรื่องดูหน้าอ้าวหน้าแกงลิงในงานสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2548 ที่คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ผลเป็นที่น่าพอใจยิ่ง โดยผู้เข้าชมนิทรรศการมีจำนวนมากกว่า 1,200 คน และผลการประเมินการจัดนิทรรศการ พนว่า ผู้เข้าชมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเป็นอย่างมากในความน่าสนใจของนิทรรศการและได้รับความรู้เรื่องดูหน้าอ้าวหน้าแกงลิงเป็นอย่างดียิ่ง

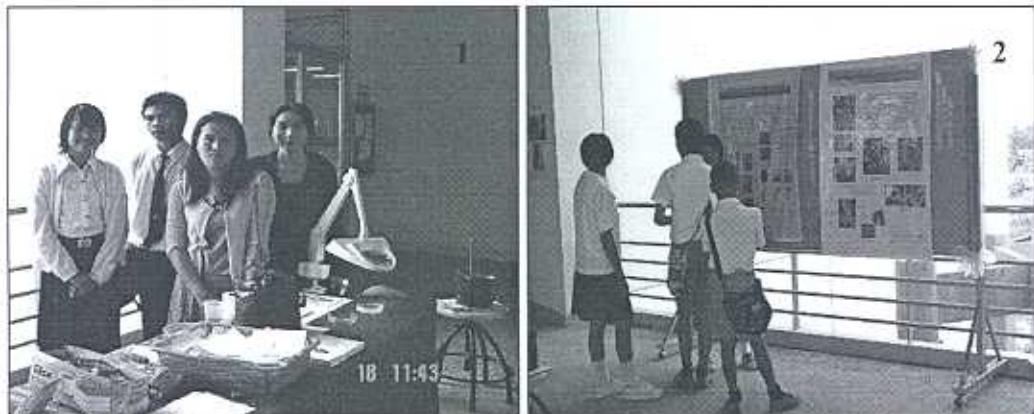
บรรณานุกรม

- อ่ำพร ขุนคินพิทักษ์ และอดิศร กระแสงชัย. 2546. การเจริญเติบโตของหน่อข้าวหน้อแกงลิงสายพันธุ์ช่วงเวรธรรมชาติ. วารสาร วิทย. กย. 34; 1 – 3 (พิเศษ): 68 – 71.
- อ่ำพร ขุนคินพิทักษ์, อดิศร กระแสงชัย และธีระพล พรสวัสดิ์ชัย. 2547. การขยายพันธุ์หน่อข้าวหน้อแกงลิงในสภาพปล่องดเชื้อ (*in vitro propagation of pitcher plant (Nepenthes thorelii)*). วารสารเกษตร 20(1): 1 – 9.
- Walker, R. 2000. Tissue culture in the Home kitchen. **The carnivorous plant tissue culture.** (online). Available <http://www2.labs.agilent.com/botany/cp/slides/tc/tc.htm>.
- Jame, A.D. and W. Patricia. 1996. **Carnivorous plant of the world.** Timber press, Inc, Hong Kong. 206 p.

ภาคผนวก

(กิจกรรมในนิทรรศการหน้าอ้าวหน้าแกงลิง)

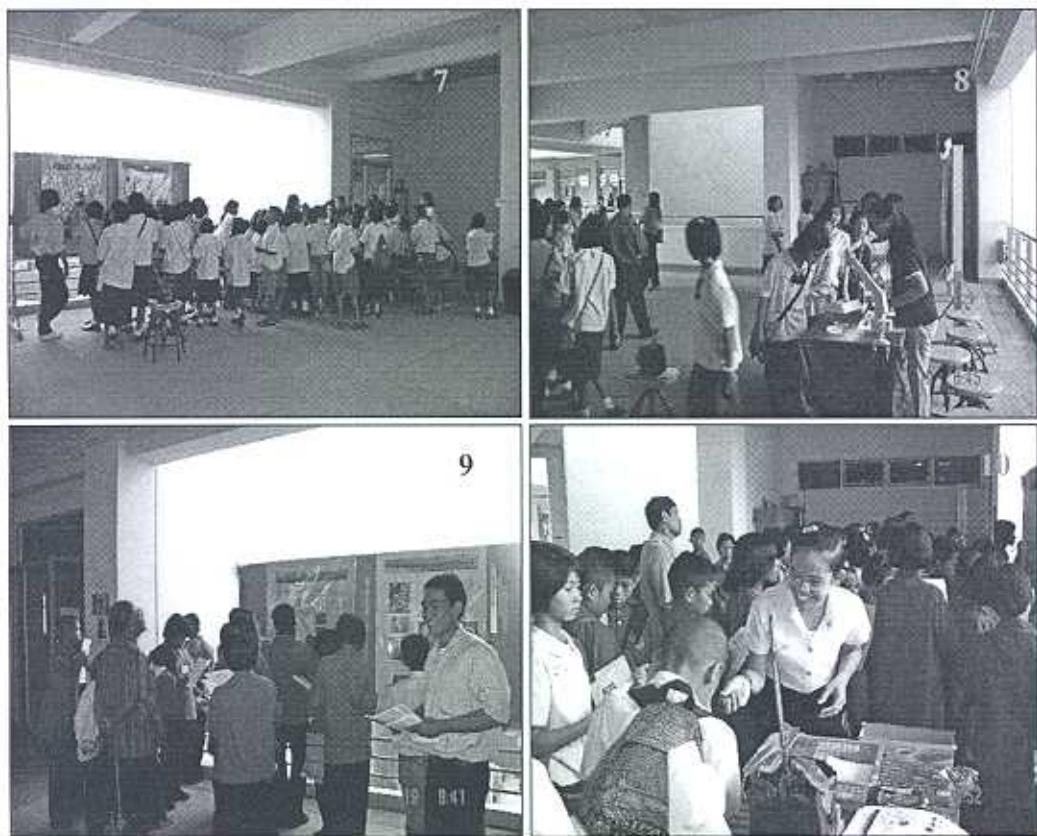
ภาพกิจกรรมการจัดนิทรรศการด้านหน้าข้าวหม้อแกงลิงในสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์
วันที่ 18, 19 สิงหาคม 2548 (ภาพที่ 1 - 10)

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดนิทรรศการมีการแสดงด้วยข่างจริง(1) และแสดงไปสีเดอร์(2)

ภาพที่ 2 คณะครุ นักเรียนสนใจและสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับด้านหน้าข้าวหม้อแกงลิง(3-6)

ภาพที่ 3 นักเรียนที่เข้าชนิดการศึกษานี้ส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เช่น ส่องแวงขยายเพื่อคุ้มครองน้ำหวาน ต่อมสร้างน้ำข่อย(7-8) และตอนทำอาหารชิงรางวัล (9-10)